

ת"פ 21857/09/15 - מדינת ישראל נגד פואז אבו עכירש (עציר) - בעצמו, מחמד אקעיס (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 21857-09-15 מדינת ישראל נ' אבו עכירש (עציר) ואח' 15 בדצמבר 2015

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י בא-כוחה מר מאור שגב (פמ"ד)

נגד

הנאשמים

1. פואז אבו עכירש (עציר) - בעצמו
ע"י באי-כוחו עו"ד אבו עמאר ועו"ד סטל
2. מחמד אקעיס (עציר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד חסונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מאפשר לנאשמים לחזור בהם מהודאתם.

כתב אישום מתוקן הוגש וסומן **במ/2**.

ניתנה והודעה היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

באי-כוח הנאשמים:

זהו אכן ההסדר אליו הגענו. הסברנו אותו לנאשמים והם הבינו את תכנו.

הנאשמים:

אנו מבינים את ההסדר, אנו יודעים שביהמ"ש אינו צד להסדר, ואנו מודים בעובדות כתב האישום המתוקן.

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשמים 1 ו-2 הנני מרשיע אותם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

בא-כוח המאשימה:

נבקש מביהמ"ש לכבד את ההסדר, לאור העובדה כי מזה פרק זמן החל צה"ל להחזיר את המסתננים שנתפסים בגבול בחזרה לרצועה. הדבר לא חל על אלו שבאים לביצוע פינוע או עבירות אחרות. בנסיבות אלה טרם התקבלה החלטה סופית בכל התיקים. המדינה הפסיקה לנקוט הליכים משפטיים נגד המבצעים עבירה זו. למרות שאנו סבורים שהסיכון הבטחוני לא השתנה, דרך הטיפול היעילה יותר היא להשיבם. ייתכן שהמדינה תחזור בה ותשוב להעמיד לדין.

סעיף 6 מתייחס לעבירות שהזמן גרמן, וקובע שלגביהן לא צריך לחול בנוגע לתיקים שמתנהלים לפני שבוטל החיקוק, והדברים נכונים מקל וחומר לעבירות שרק מדיניות האכיפה השתנתה לגביהן, והוראות החיקוק לא בוטלו, ואף השינוי עשוי להיות זמני בפירוש. למרות כל זאת, יכולה להיות השפעה מסוימת על רמת הענישה, ולכן הגענו למסקנה שאפשר להגיע להסדר שעיקרו שינוי הוראות החיקוק להוראת חיקוק מקלה יותר, ולעונש המתאים להוראת החיקוק המקלה יותר.

בא-כוח הנאשמים טוענים לעונש:

בתיק זה הגענו להסדר לאור הנסיבות הכלליות, אך לא רק, שכן בנוסף ישנן נסיבות ייחודיות לתיק זה, שבגינן הגענו להסדר. ברור שהסדר זה לא יכול להוות תקדים או אינדיקציה לתיקים אחרים, והוא אך ורק לתיק זה. אנו חוזרים על הטיעונים העיקריים שטענו בישיבה הקודמת, ונבקש מביהמ"ש לכבד את ההסדר. נבקש להעביר בדחיפות את עניינם של הנאשמים לטיפול ועדת השליש.

הנאשם 1:

אין לי מה להגיד.

הנאשם 2:

אין לי מה להגיד.

גזר-דין

הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של שהייה בלתי חוקית, וזאת לאחר תיקונו של כתב האישום, כאשר בתחילה יוחסה להם עבירת הסתננות. הסדר זה שהוצג בפני בית המשפט הינו תולדה של מספר דיונים שנערכו בעניינם של מספר נאשמים, כאשר כל צד פרש את טיעונו ונימוקיו לחיזוק עמדתו, לרבות התייצבות נציגים בכירים הן מהפרקליטות והן מהסניגוריה הציבורית.

בקליפת האגוז, עיקר המחלוקת נסובה ביחס לעונשם של נאשמים שהועמדו לדין אולם טרם ניתן בעניינם גזר-דין חלוט. לאחר ששמעתי את נימוקי הצדדים להסדר סבורני כי מדובר בהסדר סביר, ועל-כן אאמץ. לא מצאתי להידרש למלוא הסוגיות הרבות הצריכות לעניין, אולם נדמה כי הצדדים הלכו במתווה שהוצג ונדון ברע"פ 4562/11 בעניין איברהים מוחתסב. מחד, ניתן משקל לכך שמדובר בעיקרון בעבירות שתלויות בזמן ובנסיבות, כאמור בסעיף 6 לחוק העונשין. בהקשר לכך עבירת השב"ח כבר הוכרה ככזו, (כאשר ביחס לעבירת ההסתננות שבגינה מלכתחילה הועמדו לדין, לא מצאתי לצורך גזר-הדין לקבוע מסמרות האם סעיף 6 חל אם לאו).

אין מחלוקת כי המדיניות החדשה יש בה כדי להשליך על עונשם של אלה שטרם ניתן בעניינם גזר-דין, וגם זאת כאשר ברקע הדברים עומדת הוראת סעיף 5 לחוק העונשין, ור' בעניין זה הערת בית המשפט בעניין מוחתסב בפסקה 13, שם בית המשפט ציין כי הגם שמדובר בהנחיה אל מול הוראת חיקוק: **"הרציונאליים לתחולה למפרע של חיקוק מקל חלים גם בעניין שלפנינו מכוח היקש"**.

על דרך הכלל מותב זה היה גוזר בנסיבותיהם של נאשמים כדוגמת הנאשמים שבפניי 11 חודשים מאסר בפועל יחד עם קנס ועונש צופה פני עתיד. הענישה המוצעת כיום, כך נדמה, עורכת את האיזון המתבקש בשים לב לנתונים שפורטו לעיל. לכל אלה יש להוסיף את מאפייניהם האישיים של כל הנאשמים שלפניי, שהינם צעירים בגיל, כאשר כניסתם היתה שלא בדרך מתוככמת וללא עבירות נלוות.

לא בלי קשר, וגם כן בהיקש מעניין מוחתסב (בו בית המשפט העליון פירט את אופן קבלת ההחלטות לרבות קיומו של נוהל ברור), מן הראוי שלהבא מדיניות חדשה, בין אם לגבי העמדה לדין ובין אם לגבי ענישה, תהיה מוצהרת, מנקודת זמן ברורה, לרבות התייחסות לנאשמים כדוגמת הנאשמים שבפניי שטרם ניתן גזר-דין בעניינם ונמצאים "בין השמשות".

מכל מקום, בית המשפט מודה לצדדים על טיעוניהם הסדורים שהוצגו בדיונים השונים. כך טוב עשו שהשכילו להגיע
בנסיבות אלו להסדר המוצע.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על כל אחד מן הנאשמים 1 ו-2 את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 5.9.15;

ב. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורם שלא יעברו עבירה לפי חוק הכניסה
לישראל.

שב"ס מתבקש להעביר את עניינם של הנאשמים בהקדם לגורמים הרלוונטיים לשאלת ניכיון של שליש וניכוי מנהלי,
בשים לב לתקופת מעצרו והעונש שהושת עליהם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, ג' בטבת התשע"ו, 15/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט